

**เอกสารที่เกี่ยวข้อง
ในการดำเนินการด้านภาษี
ของกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า**

เอกสารที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการด้านภาษี ของกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า

1. สำเนาหนังสือกรมสรรพากร ที่ กค 0702/2847 ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2551 เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการเสียภาษีของกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า
2. สำเนาหนังสือกรมสรรพากร ที่ กค 0702/4560 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2551 เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการขอยกเว้นภาษีกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า
3. ประมวลรัษฎากรและพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามความในประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้อง

1. สำเนาหนังสือกรมสรรพากร ที่ กค 0702/2847

ลงวันที่ 2 มิถุนายน 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการ
เสียภาษีของกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า

ที่ กค 0702/2544

กรมสรรพากร

90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กท. 10400

๔ 2 ค.ย. 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการเสียภาษีของกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

อ้างถึง หนังสือด่วนที่สุด ที่ พน 0602/968 ลงวันที่ 31 มีนาคม 2551

และที่ พน 0602/1225 ลงวันที่ 24 เมษายน 2551

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า กองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า (กองทุนฯ) มีสถานะเป็นคณะบุคคลจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายจัดตั้งขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรี มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดหาเงินทุนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า กองทุนฯ ได้เรียกเก็บเงินจากผู้ผลิตไฟฟ้าตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2550 ในช่วงที่ยังไม่ได้มีการจัดตั้งกองทุนฯ ให้ กผผ. เป็นผู้จ่ายเงินเข้ากองทุนฯ สำนักงานฯ จึงขอทราบว่ากองทุนฯ มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างไร ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ ดังนี้

1. ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

1.1 กองทุนฯ มีสถานะเป็นคณะบุคคลที่มีชนิดบุคคล หากกองทุนฯ มีเงินที่เรียกเก็บจากผู้ประกอบการโรงไฟฟ้า ถือเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร ตามมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับมาตรา 8 แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502

1.2 กองทุนฯ มีสิทธิหักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้ตามจำนวนบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน 60,000 บาท เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ถือเป็นเงินได้สุทธิ ที่ต้องนำไปคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้ และยื่นแบบแสดงรายการและภาษีเงินได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 47(6) และมาตรา 56 วรรคสอง แห่งประมวลรัษฎากร

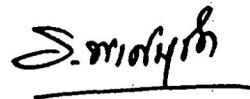
1.3 กรณีกองทุนฯ เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร กองทุนฯ จะต้องมีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมิน ตามมาตรา 50 แห่งประมวลรัษฎากร

/ 2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม ...

2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีกองทุนฯ กระทำกิจการในราชอาณาจักรที่เป็นการขายสินค้าหรือให้บริการ โดยผู้ประกอบการ หรือการนำเข้าสินค้าโดยผู้นำเข้า ซึ่งอยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตาม มาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร กองทุนฯ มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

(นางริฐา พงศ์นุชิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 7

โทร. 0-2272-8287-8

ที่ พน ๐๖๐๒/ ๙๖๘

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
๑๒๑/๑-๒ ถนนเพชรบุรี ราชเทวี
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑

เรื่อง การเสียหายของกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/๑๐๔๖๓ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๐

ด้วยกระทรวงพลังงานได้จัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าตามมติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดหาเงินทุนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ กระทรวงพลังงานกำหนดให้กองทุนมีสถานะเป็นคณะบุคคล

ปัจจุบันมีกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าที่กระทรวงพลังงานจะต้องดำเนินการจัดตั้งทั่วประเทศรวม ๙๕ กองทุน ใน ๓๙ จังหวัด ซึ่งคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าบางคณะ ยังไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียหายของกองทุนในฐานะคณะบุคคล ดังนั้น กระทรวงพลังงานใคร่ขอความอนุเคราะห์จากกรมสรรพากรในการชี้แจงวิธีการคำนวณการเสียหายของกองทุนดังกล่าว เพื่อกระทรวงพลังงานจะได้แจ้งให้คณะกรรมการบริหารกองทุนทั่วประเทศได้รับทราบและยึดถือปฏิบัติให้เป็นไปในแนวเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการชี้แจงวิธีการคำนวณการเสียหายของกองทุนดังกล่าวต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายวีระพล จิรประดิษฐกุล)

ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

สำเนา

ด่วนที่สุด

ที่ พน ๐๖๐๒/๑๒๒๕

สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
๑๒๑/๑-๒ ถนนเพชรบุรี ราชเทวี
กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๒๕ เมษายน ๒๕๕๑

เรื่อง การเสียภาษีของกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า (เพิ่มเติม)

เรียน ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย กรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน ที่ นร ๐๖๐๒/๙๖๘ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๑

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) ได้ขอความอนุเคราะห์
จากกรมสรรพากรในการชี้แจงวิธีการคำนวณการเสียภาษีของกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า
ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

สนพ. ใครขอทราบวิธีการคำนวณการเสียภาษีของกองทุนดังกล่าวเพิ่มเติมในประเด็น ดังนี้

๑. กองทุนจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือไม่
๒. กองทุนจะสามารถหักค่าลดหย่อนในการเสียภาษีเท่าไร
๓. หลังหักค่าลดหย่อนแล้ว กองทุนจะต้องเสียภาษีในอัตราเท่าไร และมีวิธีการคำนวณอย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการชี้แจงเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าว
ต่อไปด้วย จะขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

๗ ๔ ๐๐ ๐ ๐ ๐ ๐

(นายอดุลย์ ฉายอรุณ)

รองผู้อำนวยการฯ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

2. สำเนาหนังสือกรมสรรพากร ที่ กค 0702/4560

ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการขอยกเว้นภาษี
กองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า

741
สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
รับ 66 23
- 6 ส.ก. 2551
วันที่.....
เวลา..... 16.59 น.

สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน
4906
16.0.81
14.08.96

ที่ กค 0702/4560

กรมสรรพากร

90 ซอยพหลโยธิน 7

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน

เขตพญาไท กท. 10400

๑. 2960/๑๓

๒ 1 ส.ก. 2551

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการขอยกเว้นภาษีกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า

เรียน ปลัดกระทรวงพลังงาน

อ้างถึง หนังสือที่ พน 0600/2146 ลงวันที่ 7 กรกฎาคม 2551

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพข.) ได้มีมติเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2550 ให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าขึ้น และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2550 เห็นชอบกับแนวทางดังกล่าว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนฯ เพื่อจัดหาเงินทุนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า ซึ่งได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างโรงไฟฟ้า และเพื่อสร้างเสริมสัมพันธไมตรีอันดีของการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนกับโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งจะเป็นแนวทางการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน

2. การจ่ายเงินเข้ากองทุนฯ กำหนดให้โรงไฟฟ้า (ที่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักรและมีสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าตั้งแต่ 6 เมกะวัตต์ขึ้นไป) ที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบของการไฟฟ้าก่อนวันที่ 1 มกราคม 2554 เริ่มจ่ายเงินเข้ากองทุนตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2550 เป็นต้นไป โดยค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นให้โรงไฟฟ้าสามารถส่งผ่านค่าไฟฟ้าตามสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ (Ft) สำหรับในช่วงที่ยังไม่ได้มีการจัดตั้งกองทุน (ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2550 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2553) ให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นผู้จ่ายเงินเข้ากองทุนแล้วเรียกเก็บคืนผ่านค่า Ft

3. การใช้จ่ายเงินกองทุนฯ กำหนดให้ต้องเป็นการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก โดยอาจจัดสรรเงินกองทุนไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 3.1 ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตของชุมชน
- 3.2 สนับสนุนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา และดนตรี
- 3.3 สนับสนุนการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
- 3.4 สนับสนุนการพัฒนาพลังงานหมุนเวียน
- 3.5 เป็นหลักประกันเพื่อชดเชยความเสียหายทันที
- 3.6 ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ
- 3.7 อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด เช่น ใช้เป็นส่วนลดค่าไฟฟ้าให้กับ

ครอบครัวในชุมชนรอบโรงไฟฟ้า

4. การบริหารกองทุนฯ กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนจาก 4 ภาคส่วน ได้แก่

4.1 กรรมการผู้แทนภาคประชาชนซึ่งมีจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมด

4.2 กรรมการผู้แทนภาครัฐ ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัด

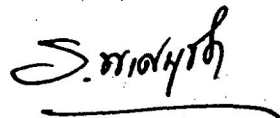
4.3 กรรมการผู้แทนโรงไฟฟ้า

4.4 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้มาจากการสรรหาของกรรมการข้างต้น

5. จากการที่กรมสรรพากรได้เคยตอบข้อหารือว่า กองทุนฯ มีฐานะเป็นคณะบุคคล มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี (ภ.ง.ด. 94) ภายในวันที่ 30 กันยายน 2551 กองทุนฯ เห็นว่า กองทุนฯ มีภาระภาษีในอัตราที่สูง ทำให้การจัดการกองทุนฯ อาจไม่บรรลุวัตถุประสงค์และอาจส่งผลกระทบต่อนโยบายของภาครัฐได้ แต่เนื่องจากการที่ชุมชนที่อาศัยอยู่รอบโรงไฟฟ้าเป็นผู้เสียสละให้มีโรงไฟฟ้าตั้งอยู่ในเขตชุมชนเพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้มีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง กระทรวงพลังงานได้เล็งเห็นความสำคัญของชุมชนที่อาศัยอยู่รอบโรงไฟฟ้าดังกล่าวซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า กระทรวงพลังงาน จึงขอหารือว่า กองทุนฯ ดังกล่าว ซึ่งมีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร เป็นกองทุนที่จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 24/2536 เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการเสียภาษีเงินได้ของสำนักงานหรือหน่วยงาน หรือกองทุนที่ไม่ใช่นิติบุคคล หรือคณะกรรมการ ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยกระทรวง ทบวง กรม ลงวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2536 ได้หรือไม่ ดังความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริงข้างต้น อาจพิจารณาได้ว่า หากกองทุนฯ เข้าหลักเกณฑ์เป็นกองทุนฯ ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยกระทรวง ทบวง กรม เพื่อกระทำการกิจการตามนโยบายของทางราชการ โดยมีการเรียกเก็บเงินจากผู้ประกอบการ เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของทางราชการ และถ้ามีเงินเหลือก็จะจ่ายคืนให้แก่ผู้ประกอบการ โดยกรรมการหรือบุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในกองทุนดังกล่าว มิได้รับเงินได้หรือผลประโยชน์ใดๆ ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน นอกเหนือจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1) และ(2) แห่งประมวลรัษฎากร ถือได้ว่า กองทุนฯ ทำหน้าที่แทนกระทรวง ทบวง กรม และผู้ประกอบการ ย่อมไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแต่อย่างใด

ขอแสดงความนับถือ

(นางรวิฐา พงศ์นัฐิต)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 6

โทร. 0-2272-8287-8

ที่ พน ๐๖๐๐/๒๑๔๖

กระทรวงพลังงาน

ถนนพระราม ๑ กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๗ กรกฎาคม ๒๕๕๑

เรื่อง วินิจฉัยแนวทางการขอยกเว้นการเสียภาษีให้กับกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า

เรียน ประธานคณะกรรมการวินิจฉัยภาษี

อ้างถึง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ ๒๔/๒๕๓๖.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/๑๐๘๖๓ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๐

๒. เอกสาร "แนวทางการจัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า"

๓. ประมาณการเงินที่กองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าจะได้รับ

๑. ความเป็นมา

สืบเนื่องจากคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) ได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดหาเงินทุนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐ เห็นชอบกับแนวทางดังกล่าว (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) โดยสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑.๑ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุน: เพื่อจัดหาเงินทุนในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า ซึ่งได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างโรงไฟฟ้า และเพื่อสร้างสรรค์มิติใหม่ของการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนกับโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งจะเป็นแนวทางการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน

๑.๒ การจ่ายเงินเข้ากองทุน: กำหนดให้โรงไฟฟ้า (ที่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักรและมีสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าตั้งแต่ ๖ เมกะวัตต์ขึ้นไป) ที่จ่ายไฟฟ้าเข้าระบบของการไฟฟ้าก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ เริ่มจ่ายเงินเข้ากองทุนตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป โดยค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นให้โรงไฟฟ้าสามารถส่งผ่านค่าไฟฟ้าตามสูตรการปรับอัตราค่าไฟฟ้าโดยอัตโนมัติ (F_1) สำหรับในช่วงที่ยังไม่ได้มีการจัดตั้งกองทุน (คือตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐ จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๓) ให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) เป็นผู้จ่ายเงินเข้ากองทุนแล้วเรียกเก็บคืนผ่านค่า F_1

๑.๓ การใช้จ่ายเงินกองทุน: กำหนดให้ต้องเป็นการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก โดยอาจจัดสรรเงินกองทุนไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพและคุณภาพชีวิตของชุมชน
- (๒) สนับสนุนการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม กีฬา และดนตรี

(๓) สนับสนุนการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

(๔) สนับสนุนการพัฒนาพลังงานหมุนเวียน

(๕) เป็นหลักประกันเพื่อชดเชยความเสียหายทันทีจากผลกระทบที่มีสาเหตุจากโรงไฟฟ้า

(๖) ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ

(๗) อื่นๆ ตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด เช่น ใช้เป็นส่วนลดค่าไฟฟ้าให้กับครอบครัวใน

ชุมชนรอบโรงไฟฟ้า

๑.๔ การบริหารกองทุน: กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนจาก ๔ ภาคส่วน ได้แก่

(๑) กรรมการผู้แทนภาคประชาชนซึ่งมีจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมด

(๒) กรรมการผู้แทนภาครัฐ ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้ว่าราชการจังหวัด

(๓) กรรมการผู้แทนโรงไฟฟ้า

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้มาจากการสรรหาของกรรมการข้างต้น

๒. การดำเนินงาน

๒.๑ สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน (สนพ.) ในฐานะฝ่ายเลขานุการ กพข. ได้แจ้ง ปลัดกระทรวงมหาดไทยและผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัดที่มีโรงไฟฟ้า (ที่มีสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าตั้งแต่ ๖ เมกะวัตต์ขึ้นไป) ตั้งอยู่ เพื่อให้ดำเนินการจัดตั้งกองทุนฯ ตามเอกสาร “แนวทางการจัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า” ตามแนวทางที่ กพข. ให้ความเห็นชอบ (รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒) โดยผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องทำการประกาศ/แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุน

๒.๒ ในการบริหารและจัดการกองทุน คณะกรรมการบริหารกองทุนตามข้อ ๑.๔ ได้จัดทำ การเปรียบเทียบกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รักษาการตามระเบียบ และมีอำนาจในการตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว เพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

๒.๓ กฟผ. ได้เริ่มเก็บเงินจากค่าไฟฟ้า F₁ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน (เดือน เมษายน ๒๕๕๑) เพื่อเตรียมจ่ายให้กับกองทุนที่จะต้องจัดตั้งในปี ๒๕๕๑ ทั่วประเทศ จำนวน ๗๕ กองทุน รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน ๑,๕๐๐,๒๕๑,๗๔๘.๖๔ บาท (รายละเอียดเงินของแต่ละกองทุนปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓) โดยได้มีการโอนเงินจาก กฟผ. เฉพาะรอบเดือนกรกฎาคมถึงพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ให้กับกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าที่จัดแล้วเสร็จจำนวน ๖๑ กองทุน โดย กฟผ. ได้หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ในอัตรา ร้อยละ ๑ ของเงินที่จะโอนเข้ากองทุน

๓. ประเด็นปัญหา

๓.๑ จากการที่ชุมชนที่อาศัยอยู่รอบโรงไฟฟ้าเป็นผู้เสียสละให้มีโรงไฟฟ้าตั้งอยู่ในชุมชนเพื่อให้ประชาชนทั่วประเทศได้มีไฟฟ้าใช้ทั่วถึง กระทรวงพลังงานเห็นความสำคัญของชุมชนที่อาศัยอยู่รอบโรงไฟฟ้า เหล่านั้นซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า จึงจัดตั้งกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า

ซึ่งจะเป็น ...

ซึ่งจะเป็นการตอบแทนความเสียสละของชุมชนเหล่านั้น นอกจากนี้ กองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า จะเป็นกองทุนแห่งการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต สร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนเข้มแข็ง และสร้างความเจริญให้กับชุมชนได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้ หากชุมชนทุกชุมชนมีการฝึกกำลังเพื่อดูแลบริหารจัดการงานกองทุนไปพร้อมๆ กับการดูแลรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจังแล้ว ชุมชนรอบโรงไฟฟ้างกล่าวจะเป็นชุมชนที่น่าอยู่ และทำให้ประเทศมีไฟฟ้าใช้ตลอดไป ซึ่งจะทำให้การพัฒนาแหล่งไฟฟ้าในอนาคตเป็นไปอย่างราบรื่น เป็นประโยชน์ต่อประเทศโดยรวม

๓.๒ กองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าซึ่งจัดตั้งตามนโยบายของรัฐบาลดังที่กล่าวมาแล้วมีฐานะเป็นคณะบุคคลต้องมีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยมีสิทธิหักค่าลดหย่อนได้ไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท และหักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร ตามมาตรา ๔๖ แห่งประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๐๒ (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔) ทั้งนี้กองทุนจะต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาประจำปี (ภ.ง.ด. ๙๔) ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๑ นี้ ซึ่งจะมีภาระการเสียภาษีเงินได้ในอัตราที่สูงทำให้กองทุนมีเงินที่จะนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าน้อยลง ซึ่งอาจทำให้การจัดการกองทุนไม่บรรลุวัตถุประสงค์และอาจส่งผลกระทบต่อนโยบายของภาครัฐได้

๔. ประเด็นวินิจฉัย

เนื่องจากกองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้าเป็นกองทุนที่จัดตั้งเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร กระทรวงพลังงานใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการวินิจฉัยว่ากองทุนพัฒนาชุมชนในพื้นที่รอบโรงไฟฟ้า มีองค์ประกอบเพียงพอที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ตามแนวทางคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ ๒๕/๒๕๓๖ ตามที่อ้างถึงได้หรือไม่

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ร.๖.๕๗

(นายณณกุล สิทธิพงศ์)

รองปลัดกระทรวงพลังงานปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงพลังงาน

**3. ประมวลรัษฎากรและพระราชกฤษฎีกา
ที่ออกตามความในประมวลรัษฎากรที่เกี่ยวข้อง**

- หมวด 3 ภาษีเงินได้
- หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

หมวด 3 ภาษีเงินได้

มาตรา 40 ประเภทของเงินได้พึงประเมิน

มาตรา 46 ค่าใช้จ่ายสำหรับเงินได้จากการอื่น

มาตรา 47 การหักค่าลดหย่อน

มาตรา 48 วิธีคำนวณภาษี

มาตรา 50 การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย

มาตรา 56 กำหนดเวลายื่นรายการ

บัญชีอัตราภาษีเงินได้

หมวด 3 ภาษีเงินได้

ส่วน 1 ขั้วความทั่วไป

- มาตรา 38 ภาษีเงินได้เป็นภาษีอากรประเมิน
- มาตรา 39 คำนียาม

ส่วน 2 การเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา

- มาตรา 40 ประเภทของเงินได้พึงประเมิน
- มาตรา 40 ทวิ การส่งสินค้าไปต่างประเทศให้ถือว่าขาย
- มาตรา 41 หลักเกณฑ์เกี่ยวกับแหล่งเงินได้
- มาตรา 41 ทวิ ผู้โอนอสังหาริมทรัพย์เป็นผู้มีเงินได้
- มาตรา 42 เงินได้ที่ยกเว้นภาษี
- มาตรา 42 ทวิ ค่าใช้จ่ายสำหรับเงินเดือน ค่าจ้าง
- มาตรา 42 ตร ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าลิขสิทธิ์
- มาตรา 43 ค่าใช้จ่ายสำหรับค่าเช่าทรัพย์สินฯ
- มาตรา 44 ค่าใช้จ่ายสำหรับวิชาชีพอิสระ
- มาตรา 45 ค่าใช้จ่ายสำหรับค่ารับเหมา
- มาตรา 46 ค่าใช้จ่ายสำหรับเงินได้จากการอื่น
- มาตรา 47 การหักค่าลดหย่อน
- มาตรา 47 ทวิ การเครดิตภาษีสำหรับเงินปันผล
- มาตรา 48 วิธีคำนวณภาษี
- มาตรา 48 ทวิ องค์การรัฐบาลเสียภาษีเงินได้แทน
- มาตรา 49 การกำหนดเงินได้สุทธิ
- มาตรา 49 ทวิ การกำหนดราคาขายอสังหาริมทรัพย์
- มาตรา 50 การหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่าย
- มาตรา 50 ทวิ หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย
- มาตรา 51 การแจ้งความให้ยื่นบัญชีจ่ายเงินได้
- มาตรา 52 การนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย
- มาตรา 52 ทวิ การยื่นรายการชำระภาษีก่อนกำหนด
- มาตรา 53 การหักภาษีในกรณีตั้งฎีกาเบิกเงิน
- มาตรา 54 ความรับผิดชอบหักภาษี ณ ที่จ่าย
- มาตรา 55 การหักภาษีไม่เสื่อมสิทธิที่จะประเมินภาษี
- มาตรา 56 กำหนดเวลายื่นรายการ
- มาตรา 56 ทวิ การยื่นรายการกลางปี
- มาตรา 57 การยื่นรายการแทนผู้เยาว์ฯ
- มาตรา 57 ทวิ การยื่นรายการของผู้ที่ถึงแก่ความตาย

- มาตรา 57 จัดว่า ชำระภาษีพร้อมกับยื่นรายการ
- มาตรา 57 เบื้อง ภาษีคำนวณภาษีต่างหากจากสามี
- มาตรา 58 ยื่นรายการภาษีหัก ณ ที่จ่ายเมื่อสิ้นปี
- มาตรา 59 ยื่นรายการนำส่งภาษีเป็นรายตัว
- มาตรา 60 ภาษีหัก ณ ที่จ่ายเป็นเงินได้และเป็นเครดิต
- มาตรา 60 ทวิ การประเมินภาษีก่อนกำหนดเวลา
- มาตรา 61 การประเมินภาษีจากผู้มีชื่อในหนังสือสำคัญ
- มาตรา 62 ผู้รับผิดชอบภาษีแทนผู้เยาว์ ผู้ตาย
- มาตรา 63 กำหนดเวลาขอคืนภาษีหัก ณ ที่จ่าย
- มาตรา 64 วิธีการชำระภาษีเป็นงวด

ส่วน 3 การเก็บภาษีจากบริษัทและห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

- มาตรา 65 รายได้รายจ่ายและรอบระยะเวลาบัญชี
- มาตรา 65 ทวิ เงื่อนไขการคำนวณกำไรสุทธิ
- มาตรา 65 ตริ รายการที่ไม่ถือเป็นรายจ่าย
- มาตรา 65 จัดว่า องค์การรัฐบาลเสียภาษีเงินได้แทน
- มาตรา 66 หลักเกณฑ์การเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล
- มาตรา 67 ภาษีของบริษัทขนส่งระหว่างประเทศ
- มาตรา 67 ทวิ การยื่นรายการ 2 ครั้ง
- มาตรา 67 ตริ เงินเพิ่มกรณียื่นรายการ 2 ครั้ง
- มาตรา 68 กำหนดเวลายื่นรายการและชำระภาษี
- มาตรา 68 ทวิ งบดุล บัญชีทำการ และ บัญชีกำไรขาดทุน
- มาตรา 69 การยื่นรายการต้องมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบ และ รับรอง
- มาตรา 69 ทวิ การหักภาษี ณ ที่จ่ายของรัฐบาล
- มาตรา 69 ตริ การหักภาษีกรณีขายอสังหาริมทรัพย์
- มาตรา 70 ภาษีส่งเงินได้ออกนอกประเทศ
- มาตรา 70 ทวิ ภาษีจากการจำหน่ายเงินกำไร
- มาตรา 70 ตริ การส่งสินค้าออกถือว่าขาย
- มาตรา 71 การประเมินภาษีจากยอดรายรับ
- มาตรา 72 การเสียภาษีของบริษัทฯ ที่เล็กกัน
- มาตรา 73 การเสียภาษีของบริษัทที่ควบเข้ากัน
- มาตรา 74 กำไรสุทธิกรณีบริษัทฯ เล็กหรือควบเข้ากัน
- มาตรา 75 (ยกเลิก)
- มาตรา 76 (ยกเลิก)

● มาตรา 76 ตี (ยกเลิก)

● บัญชีอัตราภาษีเงินได้

มาตรา 40 เงินได้พึงประเมินนั้น คือเงินได้ประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าว ไม่ว่าในทอดใด

มาตรา 40

(1) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด ปานะเงิน ปานาญ เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างชำระหนี้ใดๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.7/2528)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.23/2533)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.56/2538)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.115/2545)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)

(2) เงินได้เนื่องมาจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่าหมายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม ปานะเงิน โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องมาจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ นั้นไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 ใช้บังคับ 1 ม.ค. 2528 เป็นต้นไป)

(ดูคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 29/2538)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.115/2545)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.124/2546)

(3) ค่าแห่งกุศลศล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินเบี้ย หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 ใช้บังคับปีภาษี 2502 เป็นต้นไป)

(4) เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตั๋วเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย ตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่ายตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนอื่นๆ ที่ได้จากการให้กู้ยืม หรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิด ไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ 7 พ.ย. 2534 เป็นต้นไป)

(ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ข้อ 2 (30))

(ดูคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 30/2538)

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไรหรือ ประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2525 ใช้บังคับปีภาษี 2525 เป็นต้นไป)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.119/2545)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.122/2545)

เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่ไม่ตรรกด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือมารดาผู้ใช้อำนาจปกครอง หรือของบิดาในกรณีบิดามารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกัน ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ด้วยโดยอนุโลม

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2523 ใช้บังคับปีภาษี 2523 เป็นต้นไป)

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไร และเงินที่เกินไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือเงินที่เกินไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควมเข้ากัน หรือรับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ข) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วน โอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตั๋วเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ 7 พ.ย. 2534 เป็นต้นไป)

(ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ.2509) ข้อ 2 (30))

(5) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ดูประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ผู้มีเงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สินไม่ยื่นรายการเงินได้ให้ครบถ้วน)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.1/2526)

(ข) การคิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การคิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อนซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ขายนั้น โดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่า ผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ต่ำไป ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ตามปกติ และให้ถือว่าจำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้พึงประเมินของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตามส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญาจนถึงวันคิดสัญญาทั้งสิ้น เป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการคิดสัญญานั้น

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 ใช้บังคับปีภาษี 2502 เป็นต้นไป)

(6) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ วิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่น ซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

(7) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ

(8) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่น นอกจากที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (7) แล้ว

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ใช้บังคับปีภาษี 2596 เป็นต้นไป)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.102/2544)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.115/2545)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.119/2545)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.122/2545)

เงินค่าภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทใด ไม่ว่าทอดใดหรือในปีภาษีใดก็ตาม ให้ถือเป็นเงินได้ประเภทและของ ปีภาษีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนให้

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 ใช้บังคับ 1 ม.ค. 2528 เป็นต้นไป)

มาตรา 40 หวี ผู้ใดส่งสินค้าออกไปต่างประเทศให้แก่ หรือตามคำสั่งของสำนักงานใหญ่สาขา ตัวการ ตัวแทน นายจ้างหรือลูกจ้าง ให้ถือว่า การที่ได้ส่งสินค้าไปนั้นเป็นการขายในประเทศไทยด้วย และให้ถือว่าราคาสินค้าตามราคาตลาดในวันที่ส่งไปเป็นเงินได้พึงประเมินในปีที่ส่งไปนั้น

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่สินค้านั้น

(1) เป็นของที่ส่งไปเป็นตัวอย่างหรือเพื่อการวิจัยโดยเฉพาะ

(2) เป็นของผ่านแดน

(3) เป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรแล้วส่งกลับออกไปให้ผู้ส่งเข้ามาภายในหนึ่งปีนับที่สินค้านั้นเข้ามาในราชอาณาจักร

(4) เป็นของที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรแล้วส่งกลับคืนเข้ามาให้ผู้ส่งเข้าในราชอาณาจักรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ส่งสินค้าออกไปนอกราชอาณาจักร

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 ใช้บังคับปีภาษี 2502 เป็นต้นไป)

มาตรา 46 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40(8) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 46

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2496 ใช้บังคับปีภาษี 2496 เป็นต้นไป)

(ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502 มาตรา 8, มาตรา 8 ทวิ)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)

**พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจาก
เงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11)
พ.ศ. 2502**

**ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2502
เป็นปีที่ 14 ในรัชกาลปัจจุบัน**

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 มาตรา 44 มาตรา 45 แห่งประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2497 และมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2502"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2496 และพระราชกฤษฎีกาที่กำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากร พ.ศ. 2497

มาตรา 4 อัตราค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินที่ถึงกำหนดเวลาขึ้นรายการในปี พ.ศ. 2503 เป็นต้นไป

มาตรา 5 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(5) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 ยอมให้หักค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้

(1) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ก) ถ้าเป็นบ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น หรือแพ ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 30 ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วงแล้วแต่กรณี

(ข) ถ้าเป็นที่ดินที่ใช้ในการเกษตรกรรม ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 20 ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(ค) ถ้าเป็นที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตรกรรมในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 15 ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(ง) ถ้าเป็นยานพาหนะ ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 30 ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิม หรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

(จ) ถ้าเป็นทรัพย์สินอย่างอื่น ในกรณีเจ้าของเป็นผู้ให้เช่า ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 10 ในกรณีให้เช่าช่วง ให้หักค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าเช่าที่เสียให้แก่ผู้ให้เช่าเดิมหรือผู้ให้เช่าช่วง แล้วแต่กรณี

เว้นแต่ผู้มีเงินได้ตาม (ก) ถึง (จ) จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินและพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ศรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์ ปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์

(2) การคิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 20

(3) การคิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ร้อยละ 20

มาตรา 6 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (6) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาดังต่อไปนี้

(1) เงินได้จากวิชาชีพอิสระการประกอบโรคศิลปะให้หักค่าใช้จ่ายในการเหมาร้อยละ 60

(2) เงินได้จากวิชาชีพอิสระนอกจาก (1) ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 30

เว้นแต่ผู้มีเงินได้ตาม (1) หรือ (2) จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2517 และมาตรา 65 ศรี แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์ปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์

มาตรา 7 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (7) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาร้อยละ 70 เว้นแต่ผู้มีเงินได้จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมินและพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นำมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2517 และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 มาใช้บังคับโดยอนุโลมแต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์”
(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 70) พ.ศ. 2520 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2520 เป็นต้นไป)

มาตรา 8 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ดังต่อไปนี้
(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)

- (1) การเก็บค่าตั้งหรือค่าเกมจากการพนัน การแข่งขันหรือการเล่นต่าง ๆ ร้อยละ 65
- (2) การถ่าย ล้างอัด หรือขยายรูป ภาพยนตร์ รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ 70
- (3) การทำกิจการคานเรือ อุ้เรือ หรือซ่อมเรือที่ มิใช่ซ่อมเครื่องจักร เครื่องกล ร้อยละ 70
- (4) การทำรองเท้า และเครื่องหนังแท้หรือ หนังเทียม รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ 70
- (5) การตัด เย็บ ถัก ปักเสื้อผ้าหรือสิ่งอื่น ๆ รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ 70
- (6) การทำ ตกแต่ง หรือซ่อมแซมเครื่องเรือน รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ 70
- (7) การทำกิจการโรงแรมหรือภัตตาคาร หรือ การปรุงอาหาร หรือเครื่องดื่มจำหน่าย ร้อยละ 70
- (8) การตัด ดัด แต่งผม หรือตกแต่งร่างกาย ร้อยละ 70
- (9) การทำสบู่ แชมพู หรือเครื่องสำอาง ร้อยละ 70
- (10) การทำวรรณกรรม ร้อยละ 75
- (11) การค้าเครื่องเงิน ทอง นาก เพชร พลอย หรืออัญมณีอื่น ๆ รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ 75
- (12) การทำกิจการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาลเฉพาะที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน รวมทั้งการรักษาพยาบาลและการจำหน่ายยา ร้อยละ 75
- (13) การโมหรือยอยหิน ร้อยละ 75
- (14) การทำป่าไม้ สวนยาง หรือไม้ยืนต้นร้อยละ 80
- (15) การขนส่งหรือรับจ้างด้วยยานพาหนะ ร้อยละ 80
- (16) การทำบล็อก และตรา การรับพิมพ์ หรือเย็บสมุด เอกสาร รวมทั้งการขายส่วนประกอบ ร้อยละ 80
- (17) การทำเหมืองแร่ ร้อยละ 80
- (18) การทำเครื่องดัดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดัด ร้อยละ 80
- (19) การทำเครื่องกระเบื้อง เครื่องเคลือบ เครื่องซีเมนต์ หรือดินเผา ร้อยละ 80
- (20) การทำหรือจำหน่ายกระแสไฟฟ้า ร้อยละ 80
- (21) การทำน้ำแข็ง ร้อยละ 80”
- (22) การทำถาวร แป้งเปียกหรือสิ่งที่มีลักษณะทำนองเดียวกันและการทำแป้งชนิดต่าง ๆ ที่มีใช้เครื่องสำอาง ร้อยละ 80”
(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 89) พ.ศ. 2523 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2522 เป็นต้นไป)
- (23) การทำลูกโป่ง เครื่องแก้ว เครื่องพลาสติก หรือเครื่องอย่างสำเร็จรูป ร้อยละ 80
- (24) การซักกรีด หรือย้อมสี ร้อยละ 80
- (25) การขายของนอกจากที่ระบุไว้ในข้ออื่นซึ่งผู้ขายมิได้เป็นผู้ผลิต ร้อยละ 80

85

(26) รางวัลที่เจ้าของมาได้จากการส่งมาเข้าแข่ง ร้อยละ 80

(27) การรับสินไถ่ทรัพย์สินที่ขายฝากหรือการได้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินโดยเด็ดขาดจากการขายฝาก ร้อยละ

(28) การรรมยาง การทำยางแผ่น หรือยางอย่างอื่น ที่มีไขยางสำเร็จรูป ร้อยละ 85

(29) การฟอกหนัง ร้อยละ 85

(30) การทำน้ำตาล หรือน้ำเหลืองของน้ำตาล ร้อยละ 85

(31) การจับสัตว์น้ำ ร้อยละ 85

(32) การทำกิจการโรงเลื่อย ร้อยละ 85

(33) การกลั่นหรือหีบน้ำมันร้อยละ 85

(34) การให้เข้าซื้อสิ่งหาทรัพย์สินที่ไม่เข้าลักษณะตามมาตรา 40 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ.2502 ร้อยละ 85

(35) การทำกิจการโรงสีข้าว ร้อยละ 85

(36) การทำเกษตรกรรมประเภทไม้ล้มลุกและธัญชาติ ร้อยละ 85

(37) การอบหรือปรมใบยาสูบ ร้อยละ 85

(38) การเลี้ยงสัตว์ทุกชนิด รวมทั้งการขายวัตถุพลอยได้ ร้อยละ 85

(39) การฆ่าสัตว์จำหน่าย รวมทั้งการขายวัตถุพลอยได้ ร้อยละ 85"

"(40) การทำนาเกลือ ร้อยละ 85"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 89) พ.ศ. 2523 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2522 เป็นต้นไป)

"(41) การขายเรือกำปั่นหรือเรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ เรือยนต์มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป หรือแพ ร้อยละ 85

(42) การขายที่ดินเงินผ่อนหรือการให้เข้าซื้อที่ดิน ร้อยละ 61"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 131) พ.ศ. 2526 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2525 เป็นต้นไป)

"(43) การแสดงของนักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ นักร้อง นักดนตรี นักกีฬาอาชีพ หรือนักแสดงเพื่อความบันเทิงใด ๆ

(ก) สำหรับเงินได้ส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท ร้อยละ 60

(ข) สำหรับเงินได้ส่วนที่เกิน 300,000 บาท ร้อยละ 40

การหักค่าใช้จ่ายตาม (ก) และ (ข) รวมกันต้องไม่เกิน 600,000 บาท"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 134) พ.ศ. 2526 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2525 เป็นต้นไป)

เว้นแต่ผู้มีเงินได้จากกิจการตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง แสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมิน และพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2517 และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามูลฐานที่นำมาพิสูจน์นั้นปรากฏว่า มีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้น ก็ให้ถือว่ามิได้หักค่าใช้จ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 70) พ.ศ. 2520 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2520 เป็นต้นไป)

"มาตรา 8 ทวิ เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากรซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 ที่มีได้ระบุไว้ในมาตรา 8 ให้หักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ให้นำมาตรา 65 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 21) พ.ศ. 2517 และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2506 มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

(แก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 155 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2515 เป็นต้นไป)

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัตน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากเงินได้พึงประเมินแต่ละประเภท มีค่าใช้จ่ายมากน้อยต่างกันทั้งนั้น ถ้ากำหนดค่าใช้จ่ายให้หักเป็นการเหมาตามตัวทุกประเภทแล้ว ย่อมไม่เป็นธรรม สมควรยอมให้หักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินได้พึงประเมินบางประเภทตามความจำเป็นได้

(ร.จ.เล่มที่ 76 ตอนที่ 116 วันที่ 12 ธันวาคม 2502)

มาตรา 47 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 เมื่อได้หักตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษี ให้หักลดหย่อนได้อีกต่อไปนี้

มาตรา 47

(1) ลดหย่อนให้สำหรับ

(ก) ผู้มีเงินได้ 30,000 บาท

(ข) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ 30,000 บาท

(ค) บุตรชอบด้วยกฎหมายหรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย

(1) ที่เกิดก่อนหรือใน พ.ศ. 2522 หรือ ที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมก่อน พ.ศ. 2522 คนละ 15,000 บาท

(2) ที่เกิดหลัง พ.ศ. 2522 หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมในหรือหลัง พ.ศ. 2522 คนละ 15,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกินสามคน

ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรทั้งตาม (1) และ (2) การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้นำบุตรตาม (1) ทั้งหมดมาหักก่อน แล้วจึงนำบุตรตาม (2) มาหัก เว้นแต่ในกรณีผู้มีเงินได้มีบุตรตาม (1) ที่มีชีวิตอยู่รวมเป็นจำนวนตั้งแต่สามคนขึ้นไป จะนำบุตรตาม (2) มาหักไม่ได้ แต่ถ้าบุตรตาม (1) มีจำนวนไม่ถึงสามคนให้นำบุตรตาม (2) มาหักได้โดยเมื่อรวมกับบุตรตาม (1) แล้ว ต้องไม่เกินสามคน

การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะบุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตร โดยให้นับรวมทั้งบุตรที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกินสิบห้าปีและยังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษา หรือซึ่งเป็นผู้เยาว์ หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไป โดยเงินได้พึงประเมินนั้นไม่เข้าลักษณะตามมาตรา 42

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ตลอดปีภาษีไม่ว่ากรณีที่จะหักได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้แต่ฐานะเดียว

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับปีภาษี 2535 เป็นต้นไป)

(ง) เบี้ยประกันภัยที่ผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษีสำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 10,000 บาท ทั้งนี้เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร

(ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (ฉบับที่ 37) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ 1 ม.ค. 2534 เป็นต้นไป)

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้มีการประกันชีวิตและความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเบี้ยประกันที่จ่ายสำหรับการประกันชีวิตของสามีหรือภริยานั้นตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2516 ใช้บังคับปีภาษี 2517 เป็นต้นไป)

(ดูกฎกระทรวง (ฉบับที่ 126) พ.ศ. 2509 ข้อ 2 (61))

(จ) (ยกเลิกโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับตั้งแต่ปีภาษี 2535 เป็นต้นไป)

(ฉ) บุตรของผู้มีเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนตามเงื่อนไขใน (ค) และยังศึกษาอยู่ในสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาดมกฎหมายด้วยสถาบันศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนราษฎร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ให้หักลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ 2,000 บาท

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2525 ใช้บังคับปีภาษี 2525 เป็นต้นไป)

(ช) เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงตามมาตรา 65 ตี (2) ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 10,000 บาท

(แก้ไขโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (ฉบับที่ 37) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ 1 ม.ค. 2534 เป็นต้นไป)

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเงินสะสมของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั้นตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2526 ใช้บังคับปีภาษี 2527 เป็นต้นไป)

(ซ) ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ผู้มีเงินได้จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น บริษัท ประกันชีวิต สหกรณ์หรือนายจ้างสำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดยจำนวนอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกันการกู้ยืมนั้น ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 10,000 บาท ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา อาคารดังกล่าวให้หมายความรวมถึงอาคารพร้อมที่ดินด้วย

(แก้ไขโดยประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (ฉบับที่ 37) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ 1 ม.ค. 2534 เป็นต้นไป)

(ฎ) ประกาศกรมสรรพากร เรื่องหลักฐานการหักลดหย่อนสำหรับดอกเบี้ยเงินกู้ยืม)

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 86))

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 101))

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 166))

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 167))

(ณ) เงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมตามจำนวนที่จ่ายจริง

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2533 ใช้บังคับ 3 ก.ย. 2533 เป็นต้นไป)

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเงินสมทบของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมดังกล่าว ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับปีภาษี 2535 เป็นต้นไป)

"(ญ) ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดามารดาของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้คนละสามหมื่นบาทโดยบุคคลดังกล่าวต้องมีอายุหกสิบปีขึ้นไป มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ และอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ค่าอุปการะเลี้ยงดูตามวรรคหนึ่ง ให้หักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินประจำปี พ.ศ. 2547 ที่จะต้องยื่นรายการในปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป"

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 36) พ.ศ. 2548 ใช้บังคับ 13 มกราคม 2548 เป็นต้นไป)

(2) ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนตาม (1) (ก) และ (ข) ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ 60,000 บาท แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตาม (1)(ก) และสำหรับการหักลดหย่อนตาม (ค) (ฉ) และ (ช) ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกรณี (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับปีภาษี 2535 เป็นต้นไป)

(3) ในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนตาม (1)(ข)(ค) และ (ฉ) ให้หักได้เฉพาะสามีหรือภริยาและบุตรที่อยู่ในประเทศไทย

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2525 ใช้บังคับปีภาษี 2535 เป็นต้นไป)

(4) ในกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายในระหว่างปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้เสมือนผู้ตายมีชีวิตอยู่ตลอดปีภาษีที่ผู้ถึงแก่ความตาย

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2504 ใช้บังคับปีภาษี 2505 เป็นต้นไป)

(5) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดก ให้หักลดหย่อนได้ 30,000 บาท

(6) ในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มิใช่นิติบุคคล ให้หักลดหย่อนได้ตาม (1)(ก) สำหรับผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทย แต่รวมกันต้องไม่เกิน 60,000 บาท

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับปีภาษี 2535 เป็นต้นไป)

(7) เมื่อได้หักลดหย่อนตาม (1)(2)(3)(4)(5) หรือ (6) แล้วเหลือเท่าใด ให้หักลดหย่อนได้อีกสำหรับเงินบริจาคดังต่อไปนี้ โดยให้หักได้เท่าจำนวนที่บริจาค แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินที่เหลือนั้น

(ก) เงินที่บริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ

>(ข) เงินที่บริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่องค์การหรือสถานสาธารณกุศล หรือแก่สถานพยาบาล และสถานศึกษาอื่นนอกจากที่กล่าวใน (ก) ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเพื่อกิจงานเบกษา

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2508 ใช้บังคับปีภาษี 2509 เป็นต้นไป)

(ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 274) พ.ศ. 2537)

(ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 317) พ.ศ. 2541)

(ดูประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 2))

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)

มาตรา 47 ทวิ ให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา 40 (4)(ข) ซึ่งได้รับจากบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยได้รับเครดิตในการคำนวณภาษี โดยให้นำอัตราภาษีเงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ต้องเสียหารด้วยผลต่างของหนึ่งร้อยลบด้วยอัตราภาษีเงินได้ดังกล่าวนั้น ได้ผลลัพธ์เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเครดิตในการคำนวณภาษี ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้ประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้หลายอัตรา ผู้จ่ายเงินได้ต้องระบุในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ให้ชัดเจนว่าเงินได้ที่จ่ายนั้นจำนวนใดได้มาจากกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราใด

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 32) พ.ศ. 2540 ใช้บังคับปีภาษี 2540 เป็นต้นไป)

(ดูประกาศอธิบดีฯ เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 62))

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.119/2545)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.122/2545)

เครดิตภาษีที่คำนวณได้ตามความในวรรคหนึ่งให้นำมารวมคำนวณเป็นเงินได้พึงประเมินเพื่อ

คงกล่าวทกออกจากภาษาทคงเสีย ถายงขาดหรือเหลอเทาใดเหผุมเงนใดเสียภาษาสำหรับ
จำนวนที่ขาด หรือมีสิทธิได้รับเงินจำนวนที่เหลือนั้นคืน

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่ผู้มีเงินได้ซึ่งมิได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศ
ไทย และมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับปีภาษี 2535 เป็นต้น
ไป)

ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้แสดงข้อความที่กำหนดให้ต้องระบุใน
หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายตามวรรคหนึ่งไม่ถูกต้อง อันเป็นเหตุให้เครดิตภาษีที่คำนวณ
ได้มีจำนวนเกินกว่าที่ผู้มีเงินได้พึงได้รับ ให้ผู้จ่ายเงินได้รับผิดชอบร่วมกับผู้มีเงินได้เท่ากับจำนวนเงิน
ที่ได้รับคืนเกินไป หรือที่ชำระไว้ไม่ครบ และถ้าผู้จ่ายเงินได้หรือผู้มีเงินได้ไม่ชำระเงินดังกล่าว
ภายในเจ็ดวันนับแต่ได้รับหนังสือแจ้งจากพนักงานประเมิน ให้ถือว่าเงินจำนวนที่เรียกให้ชำระ
เป็นภาษีอากรค้าง ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบพบว่าเครดิตภาษีที่คำนวณได้มี
จำนวนน้อยกว่าที่ผู้มีเงินได้พึงได้รับ ให้แจ้งผู้มีเงินได้ทราบถึงสิทธิที่จะได้รับเงินที่เหลือนั้นคืน
ตามกฎหมาย

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 32) พ.ศ. 2540 ใช้บังคับปีภาษี 2540 เป็นต้น
ไป)

(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.119/2545)

(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)

(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.122/2545)

มาตรา 48 เงินได้พึงประเมินต้องเสียภาษีเงินได้ดังต่อไปนี้

(1) เงินได้พึงประเมินเมื่อได้หักตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 47 เบื้องแล้ว เหลือเท่าใดเป็นเงินได้สุทธิ ต้องเสียภาษีในอัตราที่กำหนดในบัญชีอัตราภาษีเงินได้ท้ายหมวดนี้ (ประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2520 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี พ.ศ. 2520 เป็นต้นไป)
 (ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 352) พ.ศ.2542)
 (ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 376) พ.ศ.2544)
 (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.115/2545)
 (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.119/2545)
 (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)
 (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.122/2545)

(2) สำหรับผู้มีเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ 60,000 บาทขึ้นไป การคำนวณภาษีตาม (1) ให้เสีย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 0.5 ของยอดเงินได้พึงประเมิน (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับปีภาษี 2535 เป็นต้น ไป)

การนับจำนวนเงินได้พึงประเมินตาม (2) ไม่รวมถึงเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521 ใช้บังคับปีภาษี 2522 เป็นต้นไป)
 (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.119/2545)
 (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)
 (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.122/2545)

(3) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้ โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณ ภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40(4) (ก) และ (ข) ดังต่อไปนี้

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารในราชอาณาจักร ดอกเบี้ยเงินฝาก สหกรณ์ ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยเงินที่ได้จากบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น ดอกเบี้ย เงินที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น ดอกเบี้ยที่ได้จากสถาบัน การเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้น สำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

(ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 290) พ.ศ. 2538)
 (ดูคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 19/2533)

(ข) ผลต่างระหว่างราคาได้ก่อนกับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก

(ค) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนพันธบัตร หุ้นกู้ หรือตัวเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิใน หนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะที่ตราความเป็นเงิน ได้เกินกว่าที่ลงทุน

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ 7 พ.ย. 2534 เป็นต้น ไป)

ผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย จะเลือกเสียภาษีในอัตราร้อยละ 10.0 ของเงินได้ โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40 (4)

(ข) ที่ได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงิน เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับปีภาษี 2535 เป็นต้น ไป)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.119/2545)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.122/2545)

(4) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้ เฉพาะเงินได้ตามมาตรา 40 (8) ที่ได้รับการขายหรือส่งหาหมั้นทรัพย์สินเป็นมรดก หรือ อสังหาริมทรัพย์ที่ได้มา โดยมีได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ดังต่อไปนี้

(ก) เงินได้จากการขายหรือส่งหาหมั้นทรัพย์สินเป็นมรดก หรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจาก การให้โดยเสนหา ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ 50 ของเงินได้ เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิ แล้วหารด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษี เงินได้ ได้เท่าใดคูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

(ข) เงินได้จากการขายหรือส่งหาหมั้นทรัพย์สินที่ได้มาโดยทางอื่นนอกจาก (ก) ให้หักค่าใช้จ่าย ได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา เหลือเท่าใดถือเป็นเงินได้สุทธิ แล้วหารด้วย จำนวนปีที่ถือครองได้ผลลัพธ์เป็นเงินเท่าใด ให้คำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ ได้ เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนปีที่ถือครอง ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเงินภาษีที่ต้องเสีย

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2535 ใช้บังคับ 27 ก.พ. 2535 เป็นต้น ไป)

(ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 165) พ.ศ.2529)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.61/2539)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.100/2543)

ในกรณีที่เสียภาษีโดยไม่นำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) เมื่อคำนวณภาษีแล้วต้อง เสียไม่เกินร้อยละ 20 ของราคาขาย

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529 ใช้บังคับ 1 ก.พ. 2529 เป็นต้น ไป)

ในกรณีที่เสียภาษีโดยนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ 50 ของเงินได้ตาม (ก) หรือตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาตาม (ข) แล้วแต่กรณี เหลือเท่าใด นำไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้อื่น

คำว่า "ส่วนปีที่ถือครอง" ใน (ก) หรือ (ข) หมายถึงจำนวนปีนับตั้งแต่ปีที่ได้กรรมสิทธิ์หรือ

มาตรา 48

นั้น ถ้าเกินสิบปีให้นับเพียงสิบปี และเศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2525 ใช้บังคับ 27 ก.พ. 2525 เป็นต้นไป)

(ดูคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 18/2533)

(5) ผู้มีเงินได้จะเลือกเสียภาษีโดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีตาม (1) และ (2) ก็ได้สำหรับเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) ซึ่งเป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน ซึ่งได้คำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงานและได้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด โดยให้นำเงินได้พึงประเมินดังกล่าวหักค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่ากับ 7,000 บาท คูณด้วยจำนวนปีที่ทำงานแต่ไม่เกินเงินได้พึงประเมิน เหลือเท่าใดให้หักค่าใช้จ่ายอีกร้อยละ 50 ของเงินที่เหลือนั้น แล้วคำนวณภาษีตามอัตราภาษีเงินได้

ในกรณีเงินได้พึงประเมินดังกล่าวจ่ายในลักษณะเงินบำนาญหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่ทางราชการจ่าย ให้ถือว่าเฉพาะเงินที่จ่ายในลักษณะเงินบำนาญหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่ทางราชการจ่าย ให้หักค่าใช้จ่ายจำนวน 7,000 บาท ลงเหลือ 3,500 บาท

จำนวนปีที่ทำงานตามวรรคหนึ่งในกรณีเงินบำนาญหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันที่ทางราชการจ่าย ให้ถือจำนวนปีที่ใช้เป็นเกณฑ์คำนวณเงินบำนาญหรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกันนั้นตามกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับของทางราชการ

ในการคำนวณจำนวนปีที่ทำงาน นอกจากกรณีตามวรรคสาม เศษของปี ถ้าถึงหนึ่งร้อยแปดสิบสามวันให้ถือเป็นหนึ่งปี ถ้าไม่ถึงร้อยแปดสิบสามวันให้ปัดทิ้ง

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับปีภาษี 2535 เป็นต้นไป)

(ดูประกาศอธิบดีเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 45))

ถ้าภาษีเงินได้ที่เจ้าพนักงานประเมินได้ประเมินแล้วมีจำนวนต่ำกว่า 5 บาท เป็นอันไม่ต้องเรียกเก็บ

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 18) พ.ศ. 2504 ใช้บังคับปีภาษี 2505 เป็นต้นไป)

มาตรา 48 ทวิ ให้องค์การของรัฐบาลเสียภาษีเงินได้แทนผู้ขายสินค้าทอดหนึ่งทอดใดหรือทุกทอดที่ซื้อสินค้าขององค์การของรัฐบาล ตามวิธีการ อัตรา และประเภทสินค้าตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ทั้งนี้เฉพาะสำหรับเงินได้จากการขายสินค้านั้น

(ประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2520 ใช้บังคับปีภาษี 2520 เป็นต้นไป)

(ดูกฎกระทรวง ฉบับที่ 134 (พ.ศ. 2516))

ภาษีที่เสียแทนตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นเครดิตของผู้เสียภาษีในการคำนวณภาษี

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2525 ใช้บังคับปีภาษี 2525 เป็นต้นไป)

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมิน
จากการขายอสังหาริมทรัพย์ (ฉบับที่ 165)
พ.ศ. 2529

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2529
เป็นปีที่ 41 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกปรับปรุงการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรบางประเภทที่เป็นเงินปันผล หรือเงินเฉลี่ยคืนที่บุคคลได้รับจากการเป็นสมาชิก สหกรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 159 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 48 (4)(ข) และมาตรา 50 (5)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2525 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินจากการขายอสังหาริมทรัพย์ (ฉบับที่ 165) พ.ศ. 2529"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิก

(1) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินจากการขายอสังหาริมทรัพย์ (ฉบับที่ 122) พ.ศ. 2525

(2) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการกำหนดค่าใช้จ่ายที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินจากการขายอสังหาริมทรัพย์ (ฉบับที่ 141) พ.ศ. 2526

มาตรา 4 เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (8) แห่งประมวลรัษฎากร เฉพาะที่ได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ ตามมาตรา 48 (4)(ข) และมาตรา 50 (5)(ข) แห่งประมวลรัษฎากร ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาดังต่อไปนี้

จำนวนปีที่ถือครองร้อยละของเงินได้

1 ปี	92
2 ปี	84
3 ปี	77
4 ปี	71
5 ปี	65
6 ปี	60
7 ปี	55
8 ปีขึ้นไป	50

เว้นแต่ผู้มีเงินได้จะแสดงหลักฐานต่อเจ้าพนักงานประเมิน และพิสูจน์ได้ว่ามีค่าใช้จ่ายมากกว่านั้น ก็ยอมให้หักค่าใช้จ่ายตามความจำเป็นและสมควร ทั้งนี้ให้นับมาตรา 65 ทวิ และมาตรา 65 ตริ แห่งประมวลรัษฎากรมาใช้บังคับย้อนหลัง แต่ถ้าตามหลักฐานที่นำมาพิสูจน์ปรากฏว่ามีรายจ่ายที่หักได้ตามกฎหมายน้อยกว่าอัตราค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้ข้างต้นก็ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายเพียงเท่าหลักฐานที่นำมาพิสูจน์

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เปรม ติณสูลานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาที่ยอมให้หักจากเงินได้พึงประเมินจากการขายอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยมิได้มุ่งในทางการค้า หรือหากำไรเสียใหม่ให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ปัจจุบันจึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ.เล่มที่ 103 ตอนที่ 15 วันที่ 31 มกราคม 2529)

มาตรา 50 ให้บุคคล ห้างหุ้นส่วน บริษัท สมาคม หรือคณะบุคคลผู้จ่ายเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40 หักภาษีเงินได้ไว้ทุกคราวที่จ่ายเงินได้พึงประเมินตามวิธีดังต่อไปนี้

มาตรา 50

(1) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) ให้คุณเงินได้พึงประเมินที่จ่ายด้วย จำนวนคราวที่จะต้องจ่าย เพื่อให้ได้จำนวนเงินเสมือนหนึ่งว่าได้จ่ายทั้งปี แล้วคำนวณภาษีตาม เกณฑ์ในมาตรา 48 เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใดให้หารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่าย ได้ผลลัพธ์ เป็นเงินเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ถ้าการหารด้วยจำนวนคราวที่จะต้องจ่ายตามความในวรรคก่อนไม่ลงตัว เหลือเศษเท่าใดให้ เพิ่มเงินเท่าจำนวนที่เหลือเศษนั้นรวมเข้ากับเงินภาษีที่จะต้องหักไว้ครั้งสุดท้ายในปีนั้น เพื่อให้ ยอดเงินภาษีที่หักรวมทั้งปีเท่าจำนวนภาษีที่จะต้องเสียทั้งปี

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2502 ใช้บังคับ 5 พ.ย. 2502 เป็นต้น ไป)

(คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.16/2530)

(คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.96/2543)

(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.115/2545)

(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(1) และ (2) ซึ่งเป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียว เพราะเหตุออกจากงาน ซึ่งได้คำนวณจ่ายจากระยะเวลาที่ทำงาน และได้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48(5) เป็นเงินภาษีทั้ง สิ้นเท่าใดให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(2) นอกจากที่ระบุไว้ในวรรคสาม ที่จ่ายให้แก่ผู้รับ ซึ่งมีได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ 1 ม.ค. 2535 เป็นต้น ไป)

(คุประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 45))

(2) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(3) และ (4) ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(ก) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(3) และ (4) นอกจากที่ระบุไว้ใน (ข)(ค)(ง) และ (จ) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้

(คุพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 270) พ.ศ. 2537)

(คุพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 377) พ.ศ. 2544)

(ข) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา 48(3) (ก) และ(ค) ให้คำนวณหักในอัตรา ร้อยละ 15.0 ของเงินได้

(คุพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 290) พ.ศ. 2538)

(ค) ในกรณีเงินได้พึงประเมินที่ระบุในมาตรา 48(3) (ข) ให้ถือว่าผู้ออกตัวเงิน ผู้ออกตรา สารแสดงสิทธิในหนี้ หรือนิติบุคคลผู้โอนตัวเงินหรือตราสารดังกล่าว ให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษี เงินได้ตามส่วนนี้เป็นผู้จ่ายเงินได้พึงประเมิน และให้เรียกเก็บภาษีเงินได้จากผู้มีเงินได้ ในอัตรา ร้อยละ 15.0 ของเงินได้ และให้ถือว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้นเป็นภาษีที่หักไว้

(ง) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4) (ก) ที่มิได้ระบุใน (ข) และ (ค) แห่ง มาตรานี้ ถ้าผู้จ่ายเงินได้มิใช่เป็นนิติบุคคล และจ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งเป็นผู้อยู่ในประเทศไทย ไม่ ต้องหักภาษีตามมาตรานี้

(จ) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(4) (ข) ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 10.0 ของเงินได้

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ 1 ม.ค. 2535 เป็นต้น ไป)

(คุพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 262) พ.ศ. 2536)

(คุพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 270) พ.ศ. 2537)

(คุคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 20/2533)

(คุคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 21/2533)

(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.119/2545)

(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.122/2545)

(3) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(5) และ (6) ที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งมิได้เป็นผู้อยู่ใน ประเทศไทย ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 15.0 ของเงินได้

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับ 1 ม.ค.2535 เป็นต้น ไป)

(4) นอกจากกรณีตาม (5) ในกรณีผู้จ่ายเงินตามมาตรานี้เป็นรัฐบาล องค์การของรัฐบาล เทศบาล สุขาภิบาล หรือองค์การบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจ่ายเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40(5)(6) (7) หรือ (8) แต่ไม่รวมถึงการจ่ายค่าซื้อพืชผลทางการเกษตรให้กับผู้รับราย หนึ่ง ๆ มีจำนวนรวมทั้งสิ้นตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไป แม้การจ่ายนั้นจะได้แบ่งจ่ายครั้งหนึ่งๆ ไม่ ถึง 10,000 บาทก็ดี ให้คำนวณหักในอัตราร้อยละ 1 ของยอดเงินได้พึงประเมิน แต่เฉพาะเงิน ได้ในการประกวดหรือแข่งขัน ให้คำนวณหักตามอัตราภาษีเงินได้

(พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2528 เป็นต้นไป)

(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.120/2545)

(5) ในกรณีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40(8) เฉพาะที่จ่ายให้แก่ผู้รับซึ่งขายอสังหาริม ทรัพย์ ให้คำนวณหักดังต่อไปนี้

(ก) สำหรับอสังหาริมทรัพย์อันเป็นมรดกหรืออสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับจากการให้โดย เสพนา ให้คำนวณหักตามเกณฑ์ในมาตรา 48(4) (ก) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็นเงิน ภาษีไว้เท่านั้น

หมายความว่ากำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา แล้วคำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48(4) (ข) เป็นเงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักเป็นเงินภาษีไว้เท่านั้น

- (ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 165) พ.ศ. 2529)
- (ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 376) พ.ศ. 2544)
- (6) ในกรณีการโอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในอสังหาริมทรัพย์โดยไม่มีค่าตอบแทน ให้ผู้โอนหักภาษีตามเกณฑ์ใน (5) โดยถือว่าผู้โอนเป็นผู้จ่ายเงินได้
- (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2525 ใช้บังคับ 27 ก.พ. 2525 เป็นต้นไป)
- (ดูคำสั่งกรมสรรพากร ท.ป.117/2545)
- (ดูคำสั่งกรมสรรพากร ท.ป.130/2546)

มาตรา 50 หัก ให้ผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย ออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายที่ได้หักไว้แล้วในปีภาษีให้แก่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายสองฉบับ มีข้อความตรงกันในการณิและตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีตามมาตรา 3 เดรส ให้ออกในทันทีทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย
- (2) ในกรณีตามมาตรา 50(1) ให้ออกภายในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ ของปีถัดจากปีภาษี หรือภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ผู้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายออกจากงานในระหว่างปีภาษี
- (3) ในกรณีตามมาตรา 50(2) (3) หรือ (4) ให้ออกในทันทีทุกครั้งที่มีการหักภาษี ณ ที่จ่าย หนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้ใช้ตามแบบที่อธิบดีกำหนด
- อธิบดีมีอำนาจยกเลิกการออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายได้ในกรณีที่เห็นสมควร
- (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521 ใช้บังคับ 31 ธ.ค. 2521 เป็นต้นไป)
- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 9))
- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 62))
- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 100))
- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 131))

มาตรา 56 ให้บุคคลทุกคน เว้นแต่ผู้เยาว์ หรือผู้ที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินที่ตนได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วพร้อมทั้งข้อความอื่น ๆ ภายในเดือนมีนาคมทุก ๆ ปี ตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ถ้าบุคคลนั้น

มาตรา 56

- (ดูประกาศกระทรวงการคลัง (ขยายเวลาชำระภาษีของผู้ออกจากราชการ))
- (ดูประกาศกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการแต่งตั้งเจ้าพนักงาน (ฉบับที่ 16))
- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 28))
- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 104))
- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 108))
- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 124))
- (ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.115/2545)
- (1) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน 30,000 บาท
- (2) ไม่มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา 40(1) ประเภทเดียวเกิน 50,000 บาท
- (3) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกิน 60,000 บาท หรือ
- (4) มีสามีหรือภริยาและมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเฉพาะตามมาตรา 40(1) ประเภทเดียวเกิน 100,000 บาท
- (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 16) พ.ศ. 2534 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2535 เป็นต้นไป)

ในกรณีข้างต้นส่วนสามีหรือภรรยาหรือบุคคลที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วเกินจำนวนตาม (1) ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการยื่นรายการเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นที่ได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้วภายในกำหนดเวลา และตามแบบเช่นเดียวกับวรรคก่อน การเสียภาษีในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้อำนวยการหรือผู้จัดการรับผิดชอบภาษีในชื่อของห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นจากยอดเงินได้พึงประเมินทั้งสิ้น เสมือนบุคคลธรรมดาคนเดียวโดยไม่มีการแบ่งแยก ทั้งนี้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนไม่จำเป็นต้องยื่นรายการเงินได้ สำหรับจำนวนเงินได้พึงประเมินดังกล่าวเพื่อเสียภาษีอีก แต่ถ้าห้างหุ้นส่วนหรือคณะบุคคลนั้นมีภาษีค้างชำระ ให้ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลทุกคนร่วมรับผิดชอบเงินภาษีที่ค้างชำระนั้นด้วย

- (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2528 เป็นต้นไป)
- (ดูคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 24/2536)
- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 28))

มาตรา 56 หวี เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีก่อนถึงกำหนดเวลาตามมาตรา 56 ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นรายการตามมาตรา 56 มาตรา 57 มาตรา 57 หวี และมาตรา 57 ดรี ยื่นรายการตามแบบที่อธิบดีกำหนดแสดงรายการเงินได้เฉพาะตามมาตรา 40(5) (6) (7) หรือ (8) ไม่ว่าจะมีเงินได้ประเภทอื่นรวมอยู่ด้วยหรือไม่ ที่ได้รับตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน ภายในเดือนกันยายนของทุกปีภาษี

เงินได้ตามมาตรา 40(5) ตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงเงินกินเปล่า เงินช่วยค่าก่อสร้าง เงินค่าซ่อมแซม ค่าเช่าอาคารหรือโรงเรียนที่ได้รับกรรมสิทธิ์

การยื่นรายการตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณภาษีตามมาตรา 48 โดยหักลดหย่อนตามมาตรา 47 ให้กึ่งหนึ่ง และชำระภาษีถ้ามี พร้อมกับการยื่นรายการนั้นต่อเจ้าพนักงานตามมาตรา 56 ภาษีที่ชำระตามวรรคสาม ให้ถือเป็นเครดิตในการคำนวณภาษีที่ต้องชำระตามมาตรา 57 จัดว่า

- (พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2527 ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี 2528 เป็นต้นไป)

บัญชีอัตราภาษีเงินได้

(คพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 250) พ.ศ.2535)

หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 77/2 การกระทำที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 80 อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 81 การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

มาตรา 82 ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

หมวด 4 ภาษีมูลค่าเพิ่ม

ส่วน 1 ข้อความทั่วไป

- มาตรา 77 ภาษีอากรประเภ็น
- มาตรา 77/1 คำนิยาม
- มาตรา 77/2 การกระทำที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม
- มาตรา 77/3 กิจการที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือ ภาษีธุรกิจเฉพาะ
- มาตรา 77/4 ให้ส่งสำเนาสัญญาตั้งแต่ 500,000 บาท ขึ้นไป
- มาตรา 77/5 กิจการใดขายหรือให้บริการ อธิบดีมีอำนาจวินิจฉัย

ส่วน 2 ความรับผิดในการเสียภาษี

- มาตรา 78 ความรับผิดในการขายสินค้า
- มาตรา 78/1 ความรับผิดในการให้บริการ
- มาตรา 78/2 ความรับผิดในการนำเข้า
- มาตรา 78/3 ความรับผิดในการที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ส่วน 3 ฐานภาษี

- มาตรา 79 มูลค่าทั้งหมดที่ได้รับหรือพึงได้รับ
- มาตรา 79/1 ส่งออก ขนส่งระหว่างประเทศ ที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
- มาตรา 79/2 นำเข้า
- มาตรา 79/3 การคำนวณมูลค่า
- มาตรา 79/4 การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินไทย
- มาตรา 79/5 นำเข้าและขายยาสูบ
- มาตรา 79/6 นำเข้าและขายน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมัน
- มาตรา 79/7 การกำหนดฐานภาษีโดยพระราชกฤษฎีกา

ส่วน 4 อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มาตรา 80 อัตรา 10.0%
- มาตรา 80/1 การประกอบกิจการที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตรา 0 %
- มาตรา 80/2 อัตรา 2.5%

ส่วน 5 การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มาตรา 81 การขายที่ไม่ได้ส่งออก
- มาตรา 81/1 ยกเว้นให้แก่กิจการขนาดย่อม
- มาตรา 81/2 อธิบดีจะให้ทำรายงานก็ได้
- มาตรา 81/3 ขออนุมัติจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้

ส่วน 6 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีและการคำนวณภาษี

- มาตรา 82/1 ให้บุคคลอื่นมีหน้าที่เสียภาษี
- มาตรา 82/2 ให้ลูกจ้างผู้ทำการแทนเสียภาษี
- มาตรา 82/3 ภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ
- มาตรา 82/4 ผู้ประกอบการเรียกภาษีจากผู้ซื้อ
- มาตรา 82/5 ภาษีซื้อที่ไม่ให้นำมาหักภาษีขาย
- มาตรา 82/6 เสียภาษีซื้อ
- มาตรา 82/7 การขายยาสูบที่อธิบดีกำหนด
- มาตรา 82/8 ในการขายน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันตามมาตรา 79/6
- มาตรา 82/9 ใบเพิ่มหนี้
- มาตรา 82/10 ใบลดหนี้
- มาตรา 82/11 การจำหน่ายหนี้สูญ
- มาตรา 82/12 กรณีภาษีอัตราศูนย์ ต่อมามีการโอน
- มาตรา 82/13 กำหนดให้ผู้ประกอบการนอกประเทศเสียภาษี และ ชำระภาษี
- มาตรา 82/14 ให้ผู้นำเข้าเสียภาษี และ ชำระภาษี
- มาตรา 82/15 ให้ผู้นำเข้าสินค้า ตามภาค 4 ภายหลังจากโอนไป เสียภาษีและชำระภาษี
- มาตรา 82/16 เสียภาษี 1.5 ห้ามเรียกภาษีขาย
- มาตรา 82/17 ผู้เสียภาษีซื้อในกรณีที่เสีย 1.5 หักออกเมื่อเสีย 7.0
- มาตรา 82/18 ห้ามนำภาษีซื้อในกรณีที่เสีย 1.5 หักออกเมื่อเสีย 7.0

ส่วน 7 การยื่นแบบและการชำระภาษี

- มาตรา 83 ให้ยื่นแบบเป็นรายเดือนภาษี
- มาตรา 83/1 กำหนดเวลายื่นแบบ และชำระภาษี ไม่เกิน 3 เดือน ได้
- มาตรา 83/2 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษี ยื่นแบบและชำระภาษีเช่นเดียวกับผู้ประกอบการ
- มาตรา 83/3 กำหนดให้มีหน้าที่ยื่นแบบและชำระภาษีแทน
- มาตรา 83/4 กำหนดให้ยื่นแบบและชำระภาษีเพิ่มเติมได้
- มาตรา 83/5 ให้ผู้ทอดตลาดมีหน้าที่นำส่งภาษี
- มาตรา 83/6 ให้ผู้จ่ายเงินนำส่งภาษี
- มาตรา 83/7 ให้ผู้รับโอนสินค้าหรือโอนสิทธิมีหน้าที่นำส่งภาษี
- มาตรา 83/8 ให้ผู้นำเข้ายื่นใบขนสินค้าและชำระภาษี
- มาตรา 83/9 กรณีนำเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือ เขตอุตสาหกรรมส่งออก
- มาตรา 83/10 กำหนดให้กรมศุลกากร หรือ กรมสรรพสามิตเก็บภาษีเพื่อกรมสรรพากร

ส่วน 8 เครดิตภาษีและการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มาตรา 84 สิทธิขอคืน หรือ ขอเครดิตภาษี
- มาตรา 84/1 เงื่อนไขการขอคืนภาษี

มาตรา 84/2 กรณีขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มาตรา 84/3 ให้ดอกเบียสำหรับการคืนภาษี
- มาตรา 84/4 หลักเกณฑ์การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร

ส่วน 9 การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

- มาตรา 85 ให้ขอจดทะเบียนก่อนวันเริ่มประกอบกิจการ
- มาตรา 85/1 กำหนดเวลาขอจดทะเบียนของกิจการเกินขนาดย่อม
- มาตรา 85/2 ให้ตัวแทนมีหน้าที่รับผิดชอบในการจดทะเบียน
- มาตรา 85/3 กรณีไม่ต้องจดทะเบียน และการจดทะเบียนชั่วคราว
- มาตรา 85/4 ให้แสดงใบทะเบียนไว้ ณ ที่เปิดเผย
- มาตรา 85/5 กรณีทะเบียนสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ขาด
- มาตรา 85/6 ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญ ในการจดทะเบียน
- มาตรา 85/7 การเปิดสถานประกอบการ
- มาตรา 85/8 การย้ายสถานประกอบการ
- มาตรา 85/9 สถานประกอบการเฉพาะกิจ
- มาตรา 85/10 ขอให้อธิบดีสั่งถอนทะเบียนได้
- มาตรา 85/11 กรณีเพิ่มมูลค่าของกิจการขนาดย่อม
- มาตรา 85/12 แจ้งหยุดประกอบกิจการชั่วคราว
- มาตรา 85/13 แจ้งโอนกิจการ
- มาตรา 85/14 การควบบริษัทเข้ากัน ให้แจ้งการเลิกและการจดทะเบียนใหม่
- มาตรา 85/15 แจ้งการเลิกกิจการ
- มาตรา 85/16 กรณีผู้ประกอบการตาย
- มาตรา 85/17 การสั่งเพิกถอนการจดทะเบียน
- มาตรา 85/18 ผู้รับผิดชอบ กรณีถอนทะเบียน กรณีเลิก กรณีตาย
- มาตรา 85/19 กรณีที่อธิบดีสั่งชี้ชัดชื่อออกจากทะเบียน

ส่วน 10 ใบกำกับภาษี ใบเพิ่มหนี้ ใบลดหนี้

- มาตรา 86 ต้องทำใบกำกับภาษีและสำเนา
- มาตรา 86/1 ห้ามออกใบกำกับภาษีบางกรณี
- มาตรา 86/2 การขอให้ตัวแทนออกใบกำกับภาษี
- มาตรา 86/3 ให้ผู้ทอดตลาดออกใบกำกับภาษี
- มาตรา 86/4 รายการในใบกำกับภาษี
- มาตรา 86/5 ใบกำกับภาษีที่อธิบดีกำหนดรายการเป็นอย่างอื่น
- มาตรา 86/6 ใบกำกับภาษีของกิจการค้าปลีก ใบกำกับภาษีอย่างย่อ
- มาตรา 86/7 ขอลอกใบกำกับภาษีอย่างย่อ และ ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน
- มาตรา 86/8 การไม่ออกใบกำกับภาษี แต่ถ้าถูกเรียกร้องต้องออก

- มาตรา 86/9 การออกใบเพิ่มหนี้
- มาตรา 86/10 การออกใบลดหนี้
- มาตรา 86/11 กรณีเลิกหรือเพิกถอน อธิบดีจะให้ออกใบกำกับภาษีเงินได้
- มาตรา 86/12 ใบแทนใบกำกับภาษี
- มาตรา 86/13 ห้ามออกใบกำกับภาษี
- มาตรา 86/14 ใบเสร็จรับเงินที่กรมสรรพากร กรมศุลกากร กรมสรรพสามิตออกให้ถือเป็นใบกำกับภาษี

ส่วน 11 การจัดทำรายงานและเก็บรักษาหลักฐานและเอกสาร

- มาตรา 87 ทำรายการภาษีขาย ภาษีซื้อ สินค้าและวัตถุดิบ
- มาตรา 87/1 อธิบดีกำหนดให้ทำรายงานเป็นอย่างอื่นได้
- มาตรา 87/2 กำหนดให้ตัวแทนจัดทำรายงาน
- มาตรา 87/3 การเก็บรักษารายงาน ใบกำกับภาษีเอกสารอื่น

ส่วน 12 อำนาจเจ้าพนักงานประเมิน

- มาตรา 88 เหตุที่ทำให้ประเมินภาษี เบี่ยงปรับเงินเพิ่ม
- มาตรา 88/1 ประเมินภาษีจากใบกำกับภาษีที่ไม่มีสิทธิออก
- มาตรา 88/2 จัดทำแก้ไขรายการ ประเมินภาษีเพราะเสียภาษีต่ำกว่าความจริง
- มาตรา 88/3 มีอำนาจเข้าไปในสถานประกอบการ เพื่อทำการตรวจสอบ
- มาตรา 88/4 อำนาจออกหมายเรียก
- มาตรา 88/5 แจ้งการประเมินเป็นหนังสือ
- มาตรา 88/6 กำหนดเวลาการประเมินภาษี

ส่วน 13 เบี่ยงปรับ - เงินเพิ่ม

- มาตรา 89 เสียเบี่ยงปรับตามกรณีและอัตรา
- มาตรา 89/1 เสียเงินเพิ่ม
- มาตรา 89/2 เบี่ยงปรับและเงินเพิ่มถือเป็นภาษี

ส่วน 14 บทกำหนดโทษ

- มาตรา 90 ปรับไม่เกิน 2,000 บาท
- มาตรา 90/1 ปรับไม่เกิน 5,000 บาท
- มาตรา 90/2 จำคุกไม่เกิน 1 เดือน ปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา 90/3 จำคุกไม่เกิน 6 เดือน ปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ
- มาตรา 90/4 จำคุกตั้งแต่ 3 เดือน ถึง 7 ปี และ ปรับตั้งแต่ 2,000 บาท ถึง 200,000 บาท
- มาตรา 90/5 ให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือ ผู้แทนของนิติบุคคลต้องรับโทษด้วย

มาตรา 77/2 การกระทำกิจการดังต่อไปนี้ในราชอาณาจักร ให้อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามบทบัญญัติในหมวดนี้

มาตรา 77/2

(1) การขายสินค้าหรือการให้บริการโดยผู้ประกอบการ

(คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 33/2540)

(คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 36/2540)

(คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.51/2537)

(คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.89/2542)

(คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.104/2544)

(คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.106/2544)

(คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.115/2545)

(คำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.120/2545)

(ประกาศกรมสรรพากร ขยายกำหนดเวลายื่นรายการเพื่อชำระหรือขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ของนิติบุคคลอาคารชุด)

(ประกาศกรมสรรพากร ขยายกำหนดเวลายื่นรายการเพื่อชำระภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของห้องชุด)

(2) การนำเข้าสินค้าโดยผู้นำเข้า

(พระราชบัญญัติ (ฉบับที่ 269) พ.ศ.2536)

การให้บริการในราชอาณาจักร ให้หมายถึง บริการที่ทำในราชอาณาจักร โดยไม่คำนึงว่าการใช้บริการนั้นจะอยู่ในต่างประเทศหรือในราชอาณาจักร

การให้บริการที่ทำในต่างประเทศและได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ให้ถือว่าการให้บริการนั้นเป็นการให้บริการในราชอาณาจักร

(คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.104/2544)

มาตรา 80 ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 10.0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการประกอบกิจการดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่กำหนดไว้ในมาตรา 80/2

มาตรา 80

- (1) การขายสินค้า
- (2) การให้บริการ
- (3) การนำเข้า

อัตราภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ลดลงได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ต้องกำหนดอัตราภาษีให้เป็นอัตราภาษีเดียวกัน สำหรับการขายสินค้า การให้บริการและการนำเข้าทุกกรณี

- (ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 416) พ.ศ. 2546)
- (ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 465) พ.ศ. 2550)

มาตรา 80/1 ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 0 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (1) การส่งออกสินค้าที่ไม่ใช่การส่งออกสินค้าซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81(3) (ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.97/2543)
- " (2) การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักร และได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศให้รวมถึงการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตปลอดอากรเพื่อส่งออก และการให้บริการที่กระทำในเขตดังกล่าวเพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย " (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 35) พ.ศ. 2544) (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 105)) (ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.104/2544)
- การให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักร และได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศให้รวมถึงการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักร เพื่อใช้ผลิตสินค้าในเขตปลอดอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อส่งออก และการให้บริการที่กระทำในเขตอุตสาหกรรมส่งออก เพื่อใช้ผลิตสินค้าเพื่อส่งออกด้วย
- (3) การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศโดยอากาศยาน หรือเรือเดินทะเลที่กระทำโดยผู้ประกอบการที่เป็นนิติบุคคล (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 33) พ.ศ.2541 ใช้บังคับ 1 ม.ค. 2542 เป็นต้นไป)

(4) การขายสินค้าหรือการให้บริการกับกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น หรือรัฐวิสาหกิจตามโครงการเงินกู้หรือเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 28))

(5) การขายสินค้าหรือ การให้บริการกับองค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ สถานเอกอัครราชทูต สถานทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล ทั้งนี้ เฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 27))

" (6) การขายสินค้าหรือการให้บริการระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือระหว่างผู้ประกอบการกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากรไม่ว่าจะอยู่ในเขตเดียวกันหรือไม่ หรือระหว่างคลังสินค้าทัณฑ์บนกับผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการอยู่ในเขตปลอดอากร ทั้งนี้ เฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด"

- (พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 35) พ.ศ. 2544)

- (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 123))

คลังสินค้าทัณฑ์บนตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความถึงคลังสินค้าทัณฑ์บนตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

มาตรา 80/2 ให้ใช้อัตราภาษีร้อยละ 2.5 ในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการขายสินค้า หรือการให้บริการในราชอาณาจักร ซึ่งกิจการดังกล่าวต้องคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/16

อัตราภาษีตามวรรคหนึ่ง ให้ลดลงได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ต้องกำหนดอัตราภาษีให้เป็นอัตราภาษีเดียวกัน สำหรับการขายสินค้า และการให้บริการทุกกรณี

- (ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 354) พ.ศ. 2542)

**พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 465)
พ.ศ. 2550**

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2550
เป็นปีที่ 62 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2549 ประกอบกับ มาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ. 2534 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 465) พ.ศ. 2550"

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 440) พ.ศ. 2548

มาตรา 4 ให้ลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร และคงจัดเก็บในอัตรา ดังนี้

(1) ร้อยละหกจุดสาม สำหรับการขายสินค้า การให้บริการหรือการนำเข้าทุกกรณี ซึ่งความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2550 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2551

(2) ร้อยละเก้า สำหรับการขายสินค้า การให้บริการ หรือ การนำเข้าทุกกรณี ซึ่งความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป (แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 479) พ.ศ. 2541 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป)

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชกฤษฎีกาออกตามความ ในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 440) พ.ศ. 2548 ได้กำหนดให้ลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 80 แห่งประมวลรัษฎากร จากอัตราร้อยละสิบ เป็นอัตราร้อยละหกจุดสาม เป็นการชั่วคราวสำหรับการขายสินค้า การให้บริการ หรือการนำเข้าทุกกรณี ซึ่งความรับผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2550 และลดอัตราเป็นร้อยละเก้า ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป แต่เนื่องจากการขยายตัวด้านการใช้จ่ายภาคเอกชนมีส่วนสำคัญต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ และยังมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการสนับสนุนให้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องอีกระยะหนึ่งสมควรขยายเวลาการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากร้อยละสิบ เป็นร้อยละหกจุดสาม ออกไปอีกจนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2551 และลดอัตราเป็นร้อยละเก้า ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ. ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 124 ตอนที่ 50 ก วันที่ 3 กันยายน 2550)

มาตรา 81 ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1) การขายสินค้าที่มีใบการส่งออก หรือการให้บริการ ดังต่อไปนี้

มาตรา 81

(ก) การขายพืชผลทางการเกษตร ไม่ว่าจะเป็น ลำต้น กิ่ง ใบ เปลือก หน่อ ราก เหง้า ดอก หัว ฝัก เมล็ด หรือส่วนอื่น ๆ ของพืช และวัตถุพลอยได้จากพืช ทั้งนี้ ที่อยู่ในสภาพสดหรือรักษาสภาพไว้ เพื่อมิให้เสียเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่ง ด้วยการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็งหรือด้วยการจัดทำ หรือปรุงแต่งโดยวิธีการอื่น หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเพื่อการขายปลีก หรือขายส่งด้วยวิธีการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง ทำให้แห้ง บด ทำให้เป็นชิ้น หรือด้วยวิธีอื่น ขั้วสาร หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการสีข้าว แต่ไม่รวมถึงมันขุ่น ฟิน หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการเลื่อยไม้ หรือผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุกระป๋อง ภาชนะ หรือหีบห่อที่ทำเป็นอุตสาหกรรม ตามลักษณะ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(ดูคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 32/2538)

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 3))

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.28/2535)

(ข) การขายสัตว์ ไม่ว่าจะเป็นชนิดหรือไม่มีชนิด และในกรณีสัตว์ไม่มีชนิด ไม่ว่าจะเป็นเนื้อ ส่วนต่างๆ ของสัตว์ ไข่ น้านม และวัตถุพลอยได้จากสัตว์ ทั้งนี้ ที่อยู่ในสภาพสดหรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเป็นการชั่วคราวในระหว่างขนส่งด้วยการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หรือด้วยการจัดทำหรือปรุงแต่งโดยวิธีการอื่น หรือรักษาสภาพไว้เพื่อมิให้เสียเพื่อการขายปลีก หรือขายส่งด้วยวิธีการแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง ทำให้แห้ง บด ทำให้เป็นชิ้นหรือด้วยวิธีอื่น แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์อาหารที่บรรจุกระป๋อง ภาชนะ หรือหีบห่อที่ทำเป็นอุตสาหกรรม ตามลักษณะ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.29/2535)

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 3))

(ค) การขายปุ๋ย

(ง) การขายปลาป่น อาหารสัตว์

(จ) การขายยาหรือเคมีภัณฑ์ที่ใช้สำหรับพืชหรือสัตว์ เพื่อบำรุงรักษา ป้องกันทำลายหรือกำจัดศัตรูหรือโรคของพืชและสัตว์

(ฉ) การขายหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือตำราเรียน

(ดูคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากร ที่ 32/2538)

(ข) การให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาคามกฎหมายว่าด้วย สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

(ข) การให้บริการที่เป็นงานทางศิลปะและวัฒนธรรมในสาขา และลักษณะการประกอบกิจการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 11))

(ฉ) การให้บริการการประกอบโรคศิลปะ การสอบบัญชี การว่าความ หรือการประกอบวิชาชีพอิสระอื่นตามที่อธิบดีกำหนด โดยอนุมัติรัฐมนตรี ทั้งนี้ เฉพาะวิชาชีพอิสระที่มีกฎหมายควบคุม การประกอบวิชาชีพอิสระนั้น

(ญ) การให้บริการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

(ฎ) การให้บริการวิจัย หรือการให้บริการทางวิชาการ ทั้งนี้ ในสาขา และลักษณะการประกอบกิจการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 12))

(ฎ) การให้บริการห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์

(ร) การให้บริการตามสัญญาจ้างแรงงาน

(ท) การให้บริการจัดแข่งขันกีฬาสมัครเล่น

(ฒ) การให้บริการของนักแสดงสาธารณะ ทั้งนี้ เฉพาะบริการในสาขาและลักษณะการประกอบกิจการตามที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.120/2545)

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 13))

(ณ) การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักร

(ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 241) พ.ศ. 2534)

(ด) การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศ ซึ่งมีใบเป็นการขนส่งโดยอากาศยาน หรือเรือเดินทะเล

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.49/2537)

(ค) การให้บริการเช่าอสังหาริมทรัพย์

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.90/2542)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.107/2544)

(ด) การให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงบริการที่เป็นการพาณิชย์ของราชการส่วนท้องถิ่น หรือเป็นการหารายได้หรือผลประโยชน์ไม่ว่าจะเป็น กิจการสาธารณูปโภคหรือไม่ก็ตาม

(ท) การขายสินค้าหรือการให้บริการของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งส่งรายรับทั้งสิ้นให้แก่รัฐโดยไม่หักรายจ่าย

(ธ) การขายสินค้าหรือการให้บริการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการสาธารณกุศลภายในประเทศ ซึ่งไม่นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่น

(น) การขายสินค้าหรือการให้บริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 239) พ.ศ. 2534)

(2) การนำเข้าสินค้าดังต่อไปนี้

(ก) สินค้าตาม (1) (ก) ถึง (ฉ)

ออกเงินอุดหนุนเข้าตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

(พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 35) พ.ศ. 2544)

(ค) สินค้าที่จำหน่ายประเภทไว้ในภาคว่าด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วยพิธีการศุลกากร

(ง) สินค้าซึ่งนำเข้าและอยู่ในอารักขาของศุลกากร แล้วได้ส่งกลับออกไปต่างประเทศ โดยได้คืนอากรขาเข้า ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(3) การส่งออกซึ่งสินค้าหรือบริการของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 82/16

การออกเงินภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการประกอบกิจการตามมาตรานี้ อธิบดีจะเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรพิจารณากำหนดลักษณะของกิจการ และเงื่อนไขในการประกอบกิจการที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรานี้ก็ได้ และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยภาษีอากรได้วินิจฉัยแล้ว ให้ประกาศคำวินิจฉัยของคณะกรรมการดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา และหากกิจการนั้นมิได้เป็นไปตามลักษณะ และเงื่อนไขที่กำหนดกิจการนั้นจะไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรานี้

มาตรา 81/1 ผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และกิจการดังกล่าวมีมูลค่าของฐานภาษีไม่เกินมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดเล็กตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดจำนวนมูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดเล็กให้แตกต่างกับในกิจการแต่ละประเภทไม่ได้ แต่จำนวนมูลค่าของฐานภาษีที่กำหนดจะต้องไม่น้อยกว่า 600,000 บาทต่อปี

(ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 432) พ.ศ. 2548)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.115/2545)

มาตรา 81/2 กิจการใดได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามส่วนนี้ หรือตามกฎหมายอื่นให้ผู้ประกอบการได้รับยกเว้น การปฏิบัติตามหมวดนี้ แล้วอธิบดีจะกำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำรายงานตามส่วนนี้ ก็ได้

มาตรา 81/3 ผู้ประกอบการซึ่งประกอบกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม ดังต่อไปนี้ มีสิทธิแจ้งต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดี กำหนดเพื่อขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มและเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามหมวดนี้ได้ โดยต้องคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3

(1) กิจการขายสินค้าตามที่ระบุไว้ในมาตรา 81 (1) (ก) ถึง (จ)

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.115/2545)

(2) กิจการขนาดเล็กตามมาตรา 81/1

(3) กิจการอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(ดูพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 241) พ.ศ. 2534)

เมื่อผู้ประกอบการตามวรรคหนึ่งได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/1 (2) แล้ว ผู้ประกอบการดังกล่าวจะเลิกเสียภาษีมูลค่าเพิ่มได้ต่อเมื่อได้ใช้สิทธิขอถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 85/10 (3) และอธิบดีได้สั่งถอนทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว

มาตรา 82 ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามบัญชีในหมวดนี้

- (1) ผู้ประกอบการ
- (2) ผู้นำเข้า

มาตรา 82

มาตรา 82/1 เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้บุคคลดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

- (1) ในกรณีที่ผู้ประกอบการส่งออกราชอาณาจักร และได้ขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักร เป็นปกติธุระโดยมีตัวแทนอยู่ในราชอาณาจักร ได้แก่ ตัวแทนดังกล่าว
- (2) ในกรณีการขายสินค้าหรือการให้บริการที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ในอัตราร้อยละ 0 ตามมาตรา 80/1 (5) ถ้าภายหลังได้มีการโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าหรือ โอนสิทธิในการบริการไปให้บุคคลที่มีชื่อของกิจการสหประชาชาติ หน่วยงานชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ สถานเอกอัครราชทูต สถานทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล ได้แก่ ผู้รับโอนสินค้าหรือผู้รับโอนสิทธิในการดังกล่าว
- (3) ในกรณีสินค้านำเข้าที่จำแนกประเภทไว้ในภาคด้วยของที่ได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่า ด้วยพิธีการศุลกากร ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 81 (2) (ค) ถ้าภายหลังสินค้านั้นต้องเสียอากรตามกฎหมายว่า ด้วยพิธีการศุลกากร ได้แก่
 - (ก) ผู้ที่มีความรับผิดชอบตามกฎหมายว่า ด้วยพิธีการศุลกากร
 - (ข) ผู้รับโอนสินค้า ถ้ามีการโอนสินค้าดังกล่าว
- (4) ในกรณีที่มีการควบเข้ากัน ได้แก่ ผู้ที่ควบเข้ากันและผู้ประกอบการใหม่
- (5) ในกรณีโอนกิจการ ได้แก่ ผู้โอนและผู้รับโอน

มาตรา 82/2 ในกรณีที่ผู้ประกอบการส่งออกราชอาณาจักร ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการประกอบกิจการ รวมตลอดถึงลูกจ้าง หรือผู้ทำการแทน ซึ่งมีอำนาจในการจัดการแทนโดยตรง หรือโดยปริยายที่อยู่ในราชอาณาจักร เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มร่วมกับบุคคลตามมาตรา 82

มาตรา 82/3 ภายใต้บังคับมาตรา 82/7 มาตรา 82/8 และมาตรา 82/16 ให้ผู้ประกอบการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี หากภาษีขายมากกว่าภาษีซื้อ ให้ผู้ประกอบการชำระภาษีเท่ากับส่วนต่างนั้น หากภาษีซื้อมากกว่าภาษีขาย ให้เป็นเครดิตภาษีและให้ผู้ประกอบการนั้นมิได้รับคืนภาษี หรือนำไปชำระภาษีมูลค่าเพิ่มได้ตามส่วน 8 ภาษีซื้อที่มิได้นำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษีตามวรรคหนึ่งเพราะมีเหตุจำเป็น ตามที่อธิบดีกำหนด ให้มีสิทธินำไปหักในการคำนวณภาษีในเดือนภาษี หลังจากนั้นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด แต่ต้องไม่เกินสามปีนับจากวันที่ได้มีการออกไปกำกับภาษี

(ดูพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2500)

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 4))

มาตรา 82/4 ภายใต้บังคับมาตรา 83/5 มาตรา 83/6 และมาตรา 83/7 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้า หรือผู้รับบริการเพื่อความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น โดยคำนวณจากฐานภาษีตามส่วน 3 และอัตราภาษีตามส่วน 4 บทบัญญัติมาตรานี้ มิได้เป็นการห้ามผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จะเสนอ หรือแสดงราคา สินค้าหรือราคาค่าบริการแก่ผู้ซื้อสินค้า หรือผู้รับบริการในราคาที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มไว้แล้ว ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนจะได้แจ้งให้ผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการทราบด้วยหรือไม่ก็ตาม (ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.27/2535)

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน เรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้า หรือผู้รับบริการตาม วรรคนี้ ถือเป็นภาษีขายของผู้ประกอบการจดทะเบียนนั้น ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนใดถูกผู้ประกอบการจดทะเบียนอื่น เรียกเก็บตาม มาตรา นี้ เนื่องจากการซื้อสินค้า หรือรับบริการมา เพื่อใช้ในการประกอบกิจการของตนย่อมเป็น ภาษีซื้อ ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เป็นผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการนั้น

มาตรา 82/5 ภาษีซื้อในกรณีดังต่อไปนี้ ไม่ให้นำมาหักในการคำนวณภาษีตาม มาตรา 82/3

- (1) กรณีไม่มิเกี่ยวกับภาษีหรือไม่อาจแสดงใบกำกับภาษีได้ว่าเป็นการชำระภาษีซื้อ เว้นแต่จะเป็นกรณีพิเศษตามที่อธิบดีกำหนด และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 17))
- (2) กรณีไม่กำกับภาษีมิใช่ความไม่ถูกต้องหรือ ไม่สมบูรณ์ในส่วนที่เป็นสาระสำคัญตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 17))
- (3) ภาษีซื้อที่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกอบกิจการ ของผู้ประกอบการตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 17))
- (4) ภาษีซื้อที่เกิดจากรายจ่ายเพื่อการรับรองหรือ เพื่อการอันมีลักษณะทางนองเดียวกันตาม หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 17))
- (5) ภาษีซื้อตามใบกำกับภาษีซึ่งออกโดยผู้ที่ไม่ได้รับสิทธิออกใบกำกับภาษีตามส่วน 10 (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 17))
- (6) ภาษีซื้อตามเงื่อนไขที่กำหนดโดยอนุบัญญัติ (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 42)) (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 121)) (ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 129))

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 151))

มาตรา 82/6 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนประกอบกิจการ ทั้งประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ประกอบการจดทะเบียนได้นำสินค้าหรือบริการที่ได้รับมาในการประกอบกิจการของตนไปใช้ หรือจะใช้ในกิจการทั้งสองประเภท ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนเป็นเงินเสียภาษีซื้อที่จะนำมาหักออกจากภาษีขายในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 82/3 ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด
(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 29))

มาตรา 82/7 ในการขายตามประเภทและชนิดที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรีตามมาตรา 79/5 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนเลือกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ โดยให้คำนวณจากอัตราร้อยละ 7.5/3(2) ตามมาตรา 82/3(2) หรืออัตราร้อยละ 10/3(3) ตามมาตรา 82/3(3)
(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 10))

มาตรา 82/8 ในการขายบ้านดินและผลิตภัณฑ์บ้านดินตามมาตรา 79/6 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนเลือกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อ โดยให้คำนวณจากฐานภาษีตามมาตรา 79/6 (2) (ก) หรือ (ข) ของส่วน 3 และอัตราภาษีตามส่วน 4 สำหรับการขายทุกทอด

มาตรา 82/9 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการและได้นำภาษีขายไปรวมคำนวณ เพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แล้ว ต่อมาหากมีเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เกิดขึ้นนับเป็นเหตุให้ภาษีขายที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้า หรือบริการมีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่ทั่วทั้งหมด หรือบางส่วน ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวนำภาษีขายที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้า หรือบริการที่เพิ่มขึ้นนั้น มารวมในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มโดยให้ถือเป็นภาษีขายของตนในเดือนภาษีที่ได้ออกใบเสร็จรับเงินตามมาตรา 86/9

(1) มีการเพิ่มราคาสินค้าที่ขายเนื่องจากสินค้าเกินกว่าจำนวนที่ตกลงซื้อขายกัน ส่วนรวมสินค้าผิดพลาดต่ำกว่าที่เป็นจริง หรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

(2) มีการเพิ่มราคาส่งบริการเนื่องจากให้บริการเกินกว่าข้อกำหนดที่ตกลงกัน ส่วนรวมราคาส่งบริการผิดพลาดต่ำกว่าที่เป็นจริง หรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับใบเสร็จรับเงิน นำภาษีมูลค่าเพิ่มที่ปรากฏตามใบเสร็จรับเงินดังกล่าว มาหักออกในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้ถือเป็นภาษีซื้อของตนในเดือนภาษีที่ได้รับใบเสร็จรับเงิน

มาตรา 82/10 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้าหรือให้บริการและได้นำภาษีขายไปรวมคำนวณ เพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แล้ว ต่อมาหากมีเหตุการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้เกิดขึ้น นับเป็นเหตุให้ภาษีขาย ที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้า หรือบริการมีจำนวนลดลงไม่ทั่วทั้งหมด หรือบางส่วน ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าว นำภาษีขายที่คำนวณจากมูลค่าของสินค้า หรือบริการที่ลดลงนำมาหักออกจากภาษีขายของตนในเดือนภาษีที่ได้ออกใบเสร็จรับเงินตามมาตรา 86/10

(1) มีการลดราคาสินค้าที่ขายเนื่องจากสินค้าผิดข้อกำหนดที่ตกลงกันสินค้าชำรุดเสียหาย หรือขาดจำนวน ส่วนรวมราคาสินค้าผิดพลาดสูงกว่าที่เป็นจริงหรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 82))

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.39/2537)

(2) มีการลดราคาส่งบริการเนื่องจากให้บริการผิดข้อกำหนดที่ตกลงกัน ปริมาณขาดจำนวน ส่วนรวมราคาส่งบริการ ผิดพลาดสูงกว่าที่เป็นจริง หรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 82))

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.39/2537)

(3) ได้รับสินค้าที่ขายกลับคืนมาเนื่องจากสินค้าชำรุดบกพร่อง ไม่ตรงตามตัวอย่าง ไม่ตรงตามคำพรรณนา หรือเนื่องจากเหตุอื่นตามที่อธิบดีกำหนด

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 82))

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.39/2537)

(4) มีการยกเลิกสัญญาบริการเนื่องจากเหตุและตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 82))

(ดูคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ป.39/2537)

ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับใบเสร็จรับเงินนำภาษีมูลค่าเพิ่มที่ปรากฏตามใบเสร็จรับเงินดังกล่าว มาหักออกจากภาษีซื้อของตนในเดือนภาษีที่ได้รับใบเสร็จรับเงิน

มาตรา 82/11 ในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนขายสินค้า หรือให้บริการและได้นำภาษีขายไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แล้ว ต่อมาหากมีหนี้สูญเกิดขึ้นจากการขายสินค้าหรือการให้บริการและการจำหน่ายหนี้สูญดังกล่าว ได้เป็นไปตามจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนนำภาษีขายที่คำนวณจากส่วนของ หนี้สูญดังกล่าวมาหักออกจาก ภาษีขายของตนในเดือนภาษีที่ได้รับมีการจำหน่ายหนี้สูญ

การคำนวณส่วนของหนี้สูญ เพื่อนำมาหักออกจากภาษีขายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

หนี้สูญรายได้ที่ได้จำหน่ายไปตามวรรคหนึ่งแล้ว ถ้าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับชำระใบภายหลัง ให้นำภาษีขายที่คำนวณจากส่วนของหนี้สูญตามวรรคหนึ่ง ที่ได้รับชำระดังกล่าวมารวมเป็นภาษีขายในเดือนภาษีที่ได้รับชำระ

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 85))

(ดูประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 140))

มั่งคั่ง 1 มกราคม 2547 (ปี ๑๓๖๒)